

[Chr. Christensen.]

ler og forældre kredse såvel som i den brede offentlighed i flere år.

Ved at sammenholde det tidligere fremsatte forslag fra socialdemokratiet med det nu foreliggende forslag fra venstre viser det sig imidlertid, at der trods lighed i opbygning og udformning er stor principiel forskel på væsentlige punkter mellem de to forslag. Det gælder ikke mindst formålsformuleringen, opfyldelsen af undervisningspligten og de afsluttende prøver, en forskel, der efter vor opfattelse er til fordel i det store og hele for det af venstre fremsatte forslag.

Af bemærkningerne til forslaget fremgår det, at anledningen til denne revision af den nugældende folkeskolelov skal søges dels i de påtrængende problemer, der er opstået som følge af undervisningspligtens udvidelse i 1972, dels i den usikkerhed, der hersker omkring folkeskolens fremtidige opgaver og dens generelle struktur. Jeg er helt enig i disse betragtninger: skolen har store problemer omkring 8. og 9. skoleår, og usikkerheden om skolens fremtid skaber uro og forvirring mange steder.

Den tendens til bekæmpelse af sund autoritet i skolen i den såkaldte friheds navn, som vi har været vidne til mange steder, har været med til at øge forvirringen og usikkerheden. Den har også været med til at nedbryde både disciplin og orden og dermed trygheden i skolen. Det er min opfattelse, at store dele af den allerede har taget forskud på en forventet skolereform, som ville sætte social tilpasning og oplevelse i skolen foran kundskabstildeling og opdragelse til ansvar, med det resultat, at skolen i virkeligheden flere steder har udviklet sig til en institution, hvor misforstået frihed har ført til uorden, til slaphed, til ligegyldighed og til disciplinære vanskeligheder i en sådan grad, at seriøs undervisning mange steder har været vanskelig. Dette har ramt ikke mindst 8. og 9. skoleår. Eleverne får dermed en helt forkert indstilling til såvel arbejde som ansvarlighed.

Derfor er det efter vor opfattelse helt afgørende, at vi nu får klarlagt skolens opgaver og målsætning, men det er et spørgsmål, om behovet for en ny formålsformulering er så stort; det kunne måske have været klaret på den måde, at vi fik den nuværende, i vir-

keligheden glimrende formålsformulering til at virke efter bogstaven.

Folkeskolen skal efter vor opfattelse fortsat være forældrenes skole. Børnene er efter min opfattelse Guds gave til forældrene med det deraf følgende ansvar for forældrene. Dermed har forældrene ikke blot ret, men også pligt til at drage omsorg for deres børns opdragelse. Læreren er forældrenes medhjælper i opdragelsen og undervisningen af deres børn; derfor har skolen sit mandat som medunderviser og som medopdrager fra forældrene. Kun på dette grundlag kan der efter min opfattelse skabes det rette samarbejde og den rette tillid mellem skole og hjem.

Set på den baggrund kan vi i det foreliggende forslag anerkende, at forslaget § 2 pålægger folkeskolen at udføre sin gerning i samarbejde med forældrene, og at adskillige af forslaget's paragraffer stærkt fremhæver forældrenes medindflydelse på, men også medansvar for deres børns skole.

Så må vi til gengæld beklage, at formålsformuleringen er udformet sådan, at skolens medopdragende og karakterdannende forpligtelse er forflygtiget. Det er vigtigt, at børnene har det godt i skolen, det er en forudsætning for, at de kan lære noget, men vi må ikke glemme, at de kommer der først og fremmest for at lære noget, derfor må socialtilpasningen, hvor nødvendig den end er, ikke fortrænge kundskabstildelingen. Skolens kundskabsmeddelende forpligtelse må derfor formuleres klart og nok klarere, end forslaget gør.

Samtidig med at uddannelsen tilgodeser det til enhver tid gældende behov for kundskaber, må den efter vor opfattelse også stimulere og udvikle personligheden til iri-
hed, men til frihed under ansvar. Efter kristeligt folkepartis opfattelse er det folkeskolens opgave på det kristne kulturgrundlag at udvikle børnene til frie, selvstændige og ansvarsbevidste samfundsborgere. De skal have fantasi, de skal have skabende evner i behold, de skal have den nødvendige grundviden og en etisk holdning.

Føler børnene, at de får noget ud af deres skolegang, så trives de. Men skal trivsel og indlæring gå hånd i hånd — og det skal de efter min opfattelse — så forudsætter det opdragelse til og praktisering af ansvar og